

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3136/2025. (IV. 25.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzése alaptörvény-el-
lenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó a Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú, felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzé-
se ellen – a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletére is kiterjedően – terjesztett elő
az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdése szerinti alkot-
mányjogi panaszt 2024. július 16-án, a Budapest Környéki Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A pa-
naszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) és
(7) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panaszból és az ügyben hozott bírói döntésekből megállapítható, hogy az alapügy (állat-
védelmi ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűségének vizsgálata) tárgya egy állatvédelmi bírságot és
kutya közterületen történő vezetésére vonatkozó szigorúbb szabályokat előíró közigazgatási határozat miatti
jogvita volt.
- [3] A bíróság által megállapított tényállás szerint Pest Vármegye Kormányhivatal Érdi Járási Hivatala – az alapügy al-
perese – a 2022. február 14-én kelt, PE-06/ÉÁO1/00162-4/2022. számú határozatával az indítványozót – egye-
bek mellett – 150 000 Ft állatvédelmi bírság megfizetésére, valamint arra kötelezte, hogy magyar vizsla fajtájú
kutyáját közterületen kizárólag szájkosárban, megfelelő pórázzal és olyan nyakörvvel ellátva sétáltassa, amely
megakadályozza a kutya elszabadulását, valamint hogy embernek, vagy állatnak sérülést okozzon. Kötelezte to-
vábbá az indítványozót arra is, hogy a kutyájával egy az ebek viselkedésének megítélésében jártas szakértővel
egyeztetett képzésen vegyen részt. E határozat előzménye az volt, hogy az indítványozó kutyája 2021. november
28-án megtámadott egy kistestű ebet, annak halálát okozva. 2019-ben az indítványozó kutyája egyszer már
megtámadta ugyanezt az állatot, ami miatt a hatóság akkor figyelmeztette az indítványozót, és kötelezte, hogy a
kutyáját minden esetben felügyelet alatt, kizárólag pórázzal és megfelelő nyakörvvel sétáltassa.
- [4] A PE-06/ÉÁO1/00162-4/2022. számú határozattal szemben az indítványozó keresettel élt, amelyet követően a
járási hivatal azt a 2022. április 25-én kelt, PE-06/ÉÁO1/00162-12/2022. számú határozatával az indokolásában
kiegészítette. A Budapest Környéki Törvényszék azonban a keresetnek helyt adott, és a 2022. szeptember 28-
án kelt, 18.K.701.105/2022/6. számú ítéletével a járási hivatal határozatát és az azt módosító határozatot is meg-
semmisítette, a járási hivatalt pedig új eljárásra kötelezte. Az ítélet szerint a járási hivatalnak a tényállást
teljeskörűen fel kell tárnia, figyelembe kell vennie az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt, a
történeti tények valóságtartalmát ellenőriznie kell, és vizsgálnia kell az indítványozó kutyája „jellemzően agresz-
zív magatartását” mint szakkérdést.
- [5] A megismételt eljárást követően a járási hivatal meghozta a 2023. február 16-án kelt, PE-06/ÉÁO1/00138-
6/2023. számú határozatát, amelyben az indítványozót – továbbra is – 150 000 Ft állatvédelmi bírság megfize-
tésére kötelezte, valamint arra, hogy kutyáját a közterületen kizárólag szájkosárban, 2 méternél nem hosszabb
pórázzal és az elszabadulást meggátló nyakörvvel sétáltassa.
- [6] 2.1. Az indítványozó a hatósági határozatok ellen keresettel élt, de azt a Budapest Környéki Törvényszék a
2024. március 6-án kelt, 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletével elutasította.
- [7] Az ítélet indokolásában a törvényszék – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiak-
ban: Kp.) és az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.), az álla-
tok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény (a továbbiakban: Ávtv.), valamint a kedvtelésből
tartott állatok tartásáról és forgalmazásáról szóló 41/2010. (II. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. r.)
kapcsolódó rendelkezéseit idézve – kifejtette, hogy arról kellett döntenie, hogy a járási hivatal a megismételt

eljárás során eleget tett-e a 18.K.701.105/2022/6. számú ítéletben foglaltaknak. Ez megállapítható volt; a tényállás-feltárási és mérlegelési kötelezettségét a járási hivatal nem sértette meg, döntése a per tárgyának a súlyához illeszkedő, okszerű indokolást tartalmaz. A támadott hatósági határozat értékelte az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt, a történeti tények valóságtartalmát – a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvére támaszkodva – ellenőrizte, és az indítványozó kutyája „jellemzően agresszív magatartását” is vizsgálta, kimondva, hogy e magatartás nem megállapítható. A járási hivatal a megismételt eljárás során szakértői véleményt kért arra vonatkozóan, hogy a kutya ismét okozhat-e sérülést embernek vagy állatnak, és hogy veszélyesnek minősíthető-e. A szakértői vélemény szerint a kutyának van hajlama arra, hogy ismét sérülést okozzon, de nem javasolt a veszélyessé nyilvánítása. E megállapításokat a járási hivatal határozata rögzítette és értékelte, amint értékelte az indítványozó által csatolt magánszakértői véleményt is. A járási hivatal a szankcionálás folyamán a fokozatosság elvét érvényre juttatta, ugyanis az Ávtv. 42/D. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, legyenyhébb elrendelhető intézkedést alkalmazta. Azt, hogy a hatóság késedelmesen továbbította az indítványozó keresetét, a bíróság nem értékelte olyan eljárási szabályszegésként, ami az érdemi elbírálásra lényeges kihatással lett volna. A PE-06/ÉÁO1/00138-6/2023. számú határozat mindezek alapján nem jogsértő, a törvényszék az indítványozó keresetét mint megalapozatlant, elutasította.

- [8] 2.2. Az indítványozó a törvényszék ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet és a felülvizsgálati kérelem befogadására irányuló kérelmet nyújtott be a Kúriához, de a Kúria a 2024. május 14-én kelt, Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadta.
- [9] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdését idézve nem látta indokoltnak a rendkívüli perorvoslat lefolytatását. A Kúria értékelése szerint az indítványozó nem mutatta be, hogy a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében pontosan miért tartja indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont]. Elvi jelentőségű jogkérdést, vagy az esetleges széttartó gyakorlatot alátámasztó alsóbb fokú bírósági határozatokat az indítványozó nem tárt fel. A felvetett jogkérdés különleges súlyára, társadalmi jelentőségére [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont] sem utalt konkrétan az indítványozó kérelme, pusztán általánosságban hivatkozott arra, hogy az állategészségügy, az állatvédelem, a kedvtelésből tartott állatok szabályozása a társadalom széles körét érinti. Hasonló ügyek sorozatos előfordulásáról azonban a Kúriának nincs hivatalos tudomása. Nem hivatkozott továbbá az indítványozó – a befogadhatóság körében – alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre sem [Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpont]; ezek kiválogatása a felülvizsgálati kérelemből pedig nem hárítható át a Kúriára. Végül az indítványozó felsorolt ugyan a megismételt eljárás kereteinek értelmezésére vonatkozó három kúriai határozatot, de nem mutatta be, hogy az általa támadott ítélet az ezekben kifejtett jogértelmezést ne követné, attól eltérne. [Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont]. A Kúria szerint az indítványozó a felülvizsgálati kérelem befogadását valójában a bíróság jogi érvelését kritizálva kérte, de ez nem vet fel a Kúria közzétett határozataiban kifejtett jogértelmezéstől való eltérést. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.
- [10] 3. Az indítványozó a Kúria a Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzésével és a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletével szemben az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő 2024. július 16-án, a Budapest Környéki Törvényszék útján az Alkotmánybírósághoz. A panaszbeadvány a támadott bírói döntéseket az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével és XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [11] Az alkotmányjogi panasz összefoglalta a tényállást és a pertörténetet, majd tartalmazza az indítványozó nyilatkozatát a jogorvoslati lehetőségek kimerítéséről, a benyújtási határidő megtartásáról és az indítványozó – mint felperes – érintettségéről.
- [12] 3.1. A Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítélete az indítványozó szerint sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot. Ennek alátámasztásaként az Ákr. 50. § (2) bekezdése és 103. § (4) bekezdése szerinti határidő-szabályokra hivatkozott, amelyek alapján – értelmezése szerint – vele szemben a hatóság határidő-túllépés miatt szankciót nem alkalmazhatott volna. Sérelmezte az indítványozó azt is, hogy a járási hivatal a Kp. 40. § (1) bekezdése szerinti határidőt túllépve továbbította a keresetét a bírósághoz.
- [13] Hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére is, mert álláspontja szerint az ügyben a bíróságnak – figyelemmel a Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontjára és 92. § (1) bekezdés b) pontjára – észlelnie kellett volna, hogy semmisségi ok áll fenn a határidő-túllépés miatt. A pa-

nasz szerint az alapeljárás és a megismételt eljárás egységes egészet képez, erre figyelemmel pedig a hatóság az ügyintézési határidőt nem tartotta be, azt jelentősen túllépte. A Kp. 78. § (1) bekezdésére és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozó a tényállás megállapítását és a bizonyítékok értékelését is kritizálta, különösen a magánszakértői vélemény, valamint a kutya „jellemzően agresszív magatartása” mikénti értékelését.

- [14] 3.2. A Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzését illetően az indítványozó visszahivatkozott a felülvizsgálati kérelmében foglaltakra, amelyben az ügyintézési határidő túllépését, a közigazgatási határozat semmisségét és a szankció alkalmazását kifogásolta. Utalt rá, hogy a Kúria által a felülvizsgálat befogadhatóságát illetően hiánnyolt érvelés a felülvizsgálati kérelemben benne volt. Sérelmezte, hogy a Kúria szerint az általa hivatkozott számos precedensértékű döntés nincs összefüggésben a jelen üggyel. Ezzel nem értett egyet, ezért szerinte a felülvizsgálati kérelem befogadásának alap nélküli megtagadása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti érdemi jogorvoslathoz való jogát.
- [15] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [16] Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [17] 5. Az indítványozó a Kúria Kfv.VII.37.316/2024/2. számú végzésének kézbesítéséhez képest az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt. Nem tekinthető elkésettnek az alkotmányjogi panasznak a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletét támadó része sem, figyelemmel az Ügyrend 32. § (5) bekezdésére, és arra, hogy a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa), ab) és ad) alpontjaiban, valamint b) pontjában foglalt befogadhatósági okokat mérlegelve hozta meg a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzését. Az indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége – mivel az alapeljárásban felperes volt – fennáll. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvényben biztosított joga sérelmére hivatkozott – megjelölve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (tartalmilag) (7) bekezdését –, továbbá a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [18] 6. Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek eleget tesz. Tartalmazza: a) a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza [Abtv. 27. § (1) bekezdés]; b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése kapcsán azt, hogy a bíróság nem észlelte, hogy a hatóság az eljárási határidőt megsértette, a XXVIII. cikk (7) bekezdése kapcsán pedig azt, hogy a Kúria az előadott érvei ellenére nem fogadta be a felülvizsgálati kérelmét]; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (Kúria Kfv. VII.37.316/2024/2. számú végzését, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletét); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntéseket.
- [19] 7. Az Abtv. 29. §-a az indítvány befogadhatóságának tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellelű, és meglétük vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [20] 7.1. Az Alkotmánybíróság elsőként utal rá, hogy az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljáráshoz való jog részjogosítványát jelentő észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog alkotmányos tartalmát – amennyire e jog konkretizálhatósága ezt lehetővé tette – már számos tekintetben ki-

bontotta. A 17/2019. (V. 30.) AB határozatban az Alkotmánybíróság rámutatott: „Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése nem teremt konkrét, számszerűsített határidőt vagy határnapot a hatósági döntésekre nézve, továbbá a törvényi határidő nem azonosítható mechanikusan az alapjog szerinti észszerű határidővel. Ehelyett az Alaptörvény elvi szinten szól az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jogról, amely a *fair* hatósági eljárás egyik Alaptörvényben nevesített részjogosítványát képezi. Ez azonban nem abszolút jog.” {Indokolás [45]}. A 25/2020. (XII. 2.) AB határozatban foglaltak szerint pedig: „Konkrétumok alapján mérlegelhető, hogy az adott eljárásban érvényesült-e az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog. Annak érdekében tehát, hogy az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog állított sérelme – a törvényi határidőn túl kiszabott adóbírság esetében – elbírálhatóvá váljon, az adott hatósági eljárás Alaptörvényre visszavezethető sajátosságainak, az elmulasztott határidő jogi természetének és egyéb jellemzőinek, valamint a kiszabott közigazgatási szankció karakterének elemzésére van szükség. Az ezek vizsgálatából származó megállapításokat az egyedi ügy konkrét körülményeire kell vetíteni a teszt utolsó mozzanataként.” {Indokolás [37]}. Az észszerű határidőn belüli ügyintézéshez való jog mikénti értelmezése ezért alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem vet fel.

- [21] A Budapest Környéki Törvényszék 18.K.701.179/2023/9. számú ítéletét azért tartotta az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és XXVIII. cikk (1) bekezdését sértőnek az indítványozó, mert álláspontja szerint határidő szempontjából az alapeljárást és a megismételt eljárás egységet képez, erre figyelemmel ügyében a hatóság az ügyintézési határidőt nem tartotta be, ezt pedig – mint semmisségi okot – a bíróságnak észlelnie kellett volna. Az Alkotmánybíróság rámutat, hogy ilyen jellegű kifogást az indítványozó sem a keresetében, sem a felülvizsgálati kérelmében nem adott elő, így a támadott bírói döntések az eljárási határidő értelmezését érintő rendelkezést – amelyet az indítványozó sérelmezhetne – nem is tartalmaznak. Nem következik továbbá az Ákr. és a Kp. indítványozó által hivatkozott szabályaiból olyan értelmezés, amely szerint az ügyintézési határidő szempontjából az alapeljárás és a megismételt eljárás egységet képezne; sem pedig az, hogy ezen eljárások együttes határidő-túllépése lényeges eljárási szabálysértésként semmisségi okot idézne elő. E tekintetben ezért a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kéteye nem merül fel.
- [22] Kifogásolta az indítványozó azt is, hogy a járási hivatal a Kp. 40. § (1) bekezdése szerinti határidőn túl továbbította a keresetét a bírósághoz; ez a körülmény azonban nincs összefüggésben az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntések tartalmával, és amint a Budapest Környéki Törvényszék támadott ítélete indokolásának [51] bekezdése is leszögezi: „Jelen perben vizsgált döntés bíróságra való késedelmes felterjesztése az ügy érdemi elbírálására nem volt kihatással.” Bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kéteyét ezért ez a körülmény sem veti fel.
- [23] 7.2. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései kapcsán az indítvány még a Budapest Környéki Törvényszék általi tényállás-megállapítást és bizonyítékértékelést kifogásolta, valamint azt, hogy a Kúria alap nélkül tagadta meg a felülvizsgálati kérelem befogadását.
- [24] Az előbbiit illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy „[a]z Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára nem rendelkezik hatáskörrel [...]. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat”. {3169/2024. (V. 10.) AB végzés, Indokolás [33]}. Az alkotmányjogi panaszból kiolvashatóan az indítványozó jelen esetben egyes bizonyítékok (így különösen a magánszakértői vélemény) bíróság általi értékelését és a tényállás megállapítását kifogásolta, és ezek alapján a törvényszék ítéletével való egyet nem értését, annak tartalmi kritikáját fogalmazta meg. Ez azonban az Abtv. 29. §-a szerinti alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kéteyét nem veti fel.
- [25] Az utóbbival kapcsolatban pedig emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy következetes gyakorlata szerint, hacsak nem merül fel annak a kéteye, hogy a Kúria eloldotta volna magát a jogszabály szövegétől {Lásd: 3417/2024. (XI. 28.) AB határozat, Indokolás [37]}, a felülvizsgálati kérelem befogadása feltételei fennállásának a vizsgálata „sem alkotmányossági, hanem szakjogi-törvényértelmezési kérdés, melyben az Alkotmánybíróság a Kúria döntését nem bírálhatja felül” {3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [13]; 3327/2024. (VII. 29.) AB végzés, Indokolás [22]}. Jelen ügyben a Kúria a támadott végzésében részletesen megvizsgálta és megindokolta valamennyi, az indítványozó által hivatkozott befogadási ok vonatkozásában, hogy azok törvényi feltételei

miért nem teljesülnek {lásd: Kúria végzése, Indokolás [17]–[29]}. Így e tekintetben sem merül fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kétélye.

- [26] 8. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt, figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. március 24.

*Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró*

*Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró*

*Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró*

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3107/2024.

• • •